

برنخمس ۱ غروشدور.

برنخمس ۱ غروشدور.

مجموعہ کتب

مرکزی ابو السعود جادہ سندہ ۱۸ نومرولو دکاندور.
کوندربہ جگ اوراق معل نامہ اوراہ کوندربہ لیدر.
پوسنه اجرفی ویرامش مکاتب قبول اولغاز.

فی ۱۰ صفر سنہ ۱۳۰۶ (معارف نظارتک رخصتیه هفتده بردفہ ثمر اولور) فی ۵ تشرین اول سنہ ۱۳۰۴

دقائق الحقائق

مؤانی : ابن کال

— مابعد —

(پهلوی) ده فارسی ودری کبی برودلدر. نیتکیم بو ییتدن
ظاهر در :

(بیاموخته مکرری و جادوی)

(بدانسته چینی و هم پهلوی)

(فردوسی) بو ییتده (پهلوی) (جادو) به قافیه ایدوب لای
مضموم اعتبار ایشددر. بیت سابقده (کخسرو) ه قافیه ایشددر
ولامی مفتوح اعتبار ایشددر. ایکسی ده جائردر. (نو) کبی
(شو) ه قافیه اولور. مفتوح اعتبار اولور. نیتکیم عمر خیامک
بو رباعیسندن ظاهر در :

(یک جرعه می‌کنم که ز ملک نوبه)

(هر جا که نه می‌طریق بیرون شوبه)

(یک ناله از تحت فریدون و قباد)

(خشست سرخم ز تاج کخسرو به)

(او) بده قافیه اولور. مضموم اعتبار اولور. نیتکیم عمر
خیامک بو رباعیسندن ظاهر در :

(نه جامه عمر کهنه نو خواهد شد)

(نه کار کسی بکام او خواهد شد)

(میزل بکنار آب گیر و لب جوی)

(کاین کوزه که بشکست سبوح خواهد شد)

شاعر مذکورک بو شعرندن آکلان اولدر که مذهب باطل
تساخه قائل اولان نا اهللاردن اوله .

زبانی پهلوی ایله توصیف شاعر مذکورک بو رباعیسندن
ظاهر در :

(روزیست خوش و هوایه که مست و نه سرد)

(ابراز رخ کازار همی شوید کرد)

(بابیل بزبان پهلوی باکل زرد)

(فریاد همی زند که می باید خورد)

لسان پهلویده فصاحت یوق ایدوکنه بو رباعیده اشارت
واردر .

(پهلوی) نک نسبتده مبالغه قصد ایدیک الف ونون زیاد
ایدلر. (پهلوانی) دیرلر. فردوسینک بو بیتلرندن ظاهر در :

(کشاده زبان جوانیت هست)

(سخن گفتن پهلوانیت هست)

(اکسر پهلوانی ندانی زبان)

(بنازی تواردن در دجله خون)

بو الف ونون (کیانی) ده کی الف ونوندر. مبالغه ایچون
زیاده می لسان عریده اعتبار اولمشددر. نیتکیم (جوهری)
(سخاح) ده بیان ایشددر. لسان فارسیده دخی مستملدر.
مثلا (کی) ه نسبتده (کیانی) (خسرو) ه نسبتده (خسروانی)
دیرلر. لسان فارسیک دریلی فصیحدر. نیتکیم سابقا بیان
اولندی. پهلویی فصیح دکادر. نیتکیم لسان عریده حال
اولدر. شهریسنک دبی فصیح دکادر. بادی نیشینرک فصیحدر.
(پهلوانی) نک بر معنای دخی واردر: پهلوان مفردایه
پهلوان مرکبک فرقی بیان اولدینی برده تقرر اولنسه کرکدر
بذن الله تعالی .

(زبان) ک معنای حقیقی آلت تکلم اولان عضو مخصوصدر که
عرب آکا (لسان) و ترک (دیل) در . نیتکیم بو ییتده :

(زبان دردهان ای خردمند چیست)

(کلید در کج صاحب هنر)

(لغت) معنانه ده استعمال اولور استعاره طریقیه. اول ده
آلت تکلم اولدیفندن او توری. کتاب کاستانده شیخ سعدینک
بو کلامنده «بیماره دران حالت نومیدی زبانی که داشت ملک را
دشنام دادن گرفت» بوجهله واقع اولان (زبان) دن مراد (لغت)
معناسیدر. کلام مذکورک شرحنده «ای بلسانه الی فی فیه»
دیین کیسه خط فاحش ایشددر. اول تقدیرجه عبارت «زبان»
نی که داشت «لغو اولدینی نیلماشددر».

عبارت لساندهده استعاره مذکوره شایعدر. نیتکیم سابقا
روایت اولنان حدیث نبویه واقدر. «لسان اهل الخیه» دن
مراد جنت اهلک استعمال ایتدکاری لغتدر. (دیل) لفظندهده
اول استعاره واردر. مثلا عجمی اولان کیمیه «دیل تیلر»
(مابعدی وار)